

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 8. Impurorum insignia, non lilia, sed cornua.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

*Quem mulcent aura, firmat sol, educat
imber,*

*Multi illum pueri, multa optauere puella:
Idem cum tenui captus defloruit ungue,
Nulli illum pueri nulla optauere puella.*

*Sic virgo dum intacta manet, tum chara
suis, sed*

*Cum castum amisit polluto corpore florem,
Nec pueris incunda manet, nec chara
puellis.*

*Quid est, iumenta putrescere in stercore suo, ait
S. Gregorius, nisi carnales homines in foetore lu-
xuria vitam finire? Quid multis opus est?
ita fatet hoc vitium, vt qui ei sunt dediti,
conscientia suadente, frequentare Congre-
gationes sponte desinant, atq; seipfos exclu-
dant; quos sciunt B. Dei Matri abominan-
dos. Quæ est maxima laus & Congregatio-
num, & Congregatorum: nam, sicut mare,
mortuos eijciunt.*

Cum ergo liligeri sint casti, atque illis in-
signibus, ob bonum vitæ odorem, ob inno-
centiæ candorem, ob eminentiam virtutis
conspicui esse mereantur; quibusnam insig-
nibus notantur impuri? Nimirum fractis au-
ribus, exesas enim sæpe habent aures, more
suum, oculos sugillatos, totam faciem tube-

I

ribus

VIII.

IMPRO-
RVM INSI-
GNIA NON
LILIA, SED
CORNVA.

Sur. 20.
Ianuarij.
Cyrill.
monach.
in vita S.
Euthym.

Sueton.
in vita
Tiberij.

Zach. 10.
3.
Matth.
25. 32.

ribus notatam, & floribus illicitæ Veneris. Quin & fœtor illos prodit; halitus damnat; hircuiunt; neque iam hircorum contenti sunt cornibus, verùm etiam ceruorum ramos gestant, de Phryxis in Actæones transmutati. Vt enim taceam à D. Senensi Catharina, à S. Euthymio Abbate, atque alijs quibusdam Sanctis Venereos illos pufiones, cùm fortè in via transfirent, de fœtore suo agnitos: Si bene ac rectè iudicas, ait in quadam homilia Cæsarius, incomparabiliter grauiorem putorem reddunt cogitationes luxuriose, quam cloaca. Certè Mallonia illa illustris Romana, quando mori sponte maluit, quàm in impuras Imperatoris delicias consentire, Tiberio non est verita, tanquam hirsuto atque olido seni, obscœnitatem oris exprobrare. Quapropter ille à vulgo *Hircus vetulus* est appellatus; honestissimo nomenclaturæ genere. De talibus supra citatus Poëta canit,

Est eruca salax, indexq; libidinis hircus:
immo ipse de talibus ait Dominus, per Zachariam: *super hircos visitabo.* Tunc scilicet, quando homines separabit ab inuicem, sicut pastor segregat oues ab hœdis: *Et statuet oues quidem à dextris suis, hœdos autem à sinistris.* Atque, vt noua quondam forma, *alienaq; cor-*
nua

nna fronti Addita Aristæum & Actæonem dedecorarunt, ita isti matrimoniorum vastatores non solum ipsi cornibus fœdi sunt, sed alijs quoque, cum Diana, ignominiam aspergunt: vt dici possit,

Dant sparso capiti vinacis cornua cerui.

Quod, in Annalibus Choniates de Andronico Imp. Constantinopolitano memorat, qui *cornua ceruorum* insignia & rari aliquid habentia, in porticibus fori suspendi iussit; non, vt alij magnates in palatijs faciunt, ob speciem magnitudinis ferarum, quas cepisset, ostentandam; sed potius, vt feminarum, quas ipse corrumpebat, & ciuitatis mores notaret. Fertur (fabulane, an historia, non contendo) curiosa aliquando mulier vidua intrasse templum, vt interesset, dum caco-dæmon ex infesso eijceretur. Ibi dum varia varij ex illo Spiritu sciscitantur, illa quoque scire voluit, vbinâ suus maritus paulò prius defunctus esset? in Cœlo, an in Purgatorio, aut apud Inferas sedes? cui amarissimè iocosus Satan respondit, neque in Cœlo eum esse, neque in Purgatorio, neque etiam in Inferno: ita enim eum ab illa cornibus multis magnisque esse oneratum, vt non modò, non per angustam Cœli, sed neq; per amplissimam Orci

Ouid. l. 3.
Metam.

portam quiuerit intrare. Quod de vna muliercula facilius credi potest, si tota quædam communitas, hoc insigne potuit tanquam honorificum acceptare. De muliercularum Insularum licentiosa impuritate, tempore Galeatij Sfortiæ, in hunc modum scribit Iouius. *Ea tum erat ex multo otio luxuriantis seculi conditio, in ipsis præcipue nobilioribus matronis, ut totum pudicitia decus ab humanitate aula alienum prorsus & subagreste putaretur: ideoq; Princeps ad licentiam libidinis proclinatus, & iuuenta vigore venustateq; oris supra omnes spectatu dignissimus procacibus feminarum oculis & desiderijs cupidissime deserviret. Erat enim tunc vulgatum inter feminas, nullam ex Principis concubitu fieri impudicam, earumq; maritos, qui ineptis hirci videri possent, ita excellere aureis cornibus, ut dignitate cunctos anteirent. Quò ulterius progredi potest cæca libido? si ipsa dignitatem meretur turpitudine? & ignominia nota signum excellentiæ existimatur? Nimirum rectè Aristoteles luxuriam inter belluina vitia posuit; illa enim, ut doctè S. Thomas animaduertit, omnia sensu, & cupiditate carnali, quæ nobis communis est cum belluis, non ratione metitur; quare hominem similem facit equo & mulo,*

Iou. in
elog. l. 3.

Aristot.
lib. 7.
Ethic. c. 6
S. Thom.
22. q. 156.
a. 4.

mulo, quibus non est intellectus. Ac, ne cornua
 defint, inuenies, apud alios tauro, apud Cle-
 mentem Alexandrinum, libidinosum etiam
 centauro, apud alios, alijs bestijs, in ignomi-
 niam, comparatum. I nunc, & sodalitatem
 tibi elige; libido inter bestias, castimonia
 inter Angelos, te faciet sodalem: illa inter
 vpupas, hæc inter columbas: illa inter hœ-
 dos, hæc inter agnos te statuet. Huius preti-
 um est cœlo dignum; illius tanta immundi-
 tia est, vt Fœlicula virgo, postquam nullis
 tormentis aut pollicitationibus à Christiana
 religione ac puritate corporis diuertere potuit,
 maluerit, iussu Flaeci comitis, in latrinam
 detrudi, & ibidem mori, quàm libidine con-
 taminari. Nulla scilicet corporis labe nocere
 potest, si anima se inquinari non patia-
 tur: quemadmodum nihil iuuant corporis at-
 que vestium munditiæ, vbi pectus plenum
 est sordibus pudendis & erubescendis, vul-
 tusque ipse Vitelliana cicatrice stigmatosus.

Psal. 31.

9.

Clem.

Alexand.

1.4. Strom.

PARS SECVNDA.

ED quia nonnulli adeò sunt duræ &
 perfrictæ frontis, vt nesciant am-
 pliùs erubescere, ad aliud nobis
 remedium est veniendum. Licet, tota ciui-
 tate

IX.

IRA DEI
 IN DETEN-
 TIONE
 NAVIS, ET